

## BELGISCHE SENAAT

VERGADERING VAN 14 JULI 1927

**Verslag uit naam van de Commissie voor Binnenlandsche Zaken, belast met het onderzoek van het Wetsontwerp tot wijziging van de Koninklijke besluiten van 24 Juli en 22 October 1926, genomen ter uitvoering van de wet van 16 Juli 1926 tot vaststelling van het sluitingsuur der openbare gelegenheden.**

Aanwezig : de heeren Burggraaf BERRYER, voorzitter; COOLS, A. HUYSMANS, LEKEU, MOUSTY, VAN FLETEREN, Burggraaf Adr. VILAIN XIII, VINCK en CARPENTIER, verslaggever.

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

In haar vergadering van 5 Juli 1927 heeft de Kamer der Volksvertegenwoordigers verschillende wetsvoorstellen verworpen die voor doel hadden het besluit-wet te verzachten van 24 Juli 1926, gewijzigd door dit van 22 October 1926, waarbij de sluiting van al de openbare inrichtingen wordt voorgeschreven op een uur 's morgens, behalve voor de steden Oostende, Blankenberghe en Spa gedurende het zomerseizoen dat loopt van 1 Juni tot 1 October 1926.

In dezelfde vergadering heeft de Kamer zelfs geweigerd de uitzondering voor deze drie badsteden te handhaven.

De heer Armand Huysmans, gebruik makend van zijn recht van parlementair initiatief, heeft bij den Senaat drie wetsvoorstellen ingediend.

Het eerste heeft voor doel de Koninklijke besluiten van 24 Juli en 22 October 1926 op te heffen.

Het tweede bepaalt dat de burgemeester, bij uitzondering, toelating zou kunnen verleen en de gelegenheden open te houden na één uur 's morgens. Wat

betreft de steden Oostende, Blankenberghe en Spa, zou deze toelating voor gansch het zomerseizoen kunnen gelden.

Het derde voorstel heeft voor doel voor de drie badsteden de toelating te handhaven de openbare inrichtingen open te houden na één uur 's morgens van 1 Juni tot 1 October.

De twee eerste voorstellen doen het vraagstuk der gemeentelijke zelfstandigheid rijzen. Herhaaldelijk, zoowel in de Kamer als in den Senaat, hebben talrijke leden aangedrongen opdat men terugkeere tot de juridische waarheid, en dat men de rechten van de gemeentebesturen volledig herstelle, waarop er sedert den wapenstilstand talrijke inbreuken werden gemaakt door het hoofdbestuur.

Is het oogenblik wel gekozen om eene bespreking uit te lokken over dit wichtig vraagstuk in de herrie vóór het verlof?

Eenparig is uwe Commissie de meening toegedaan dat het onderzoek dezer twee voorstellen dient verdaagd. Doch even eenparig oordeelt zij dat de uitzondering ten gunste der drie voormelde steden dient gehandhaafd. Ook stelt zij U voor het derde voorstel van den heer A. Huysmans bij te treden.

Zijn de omstandigheden, die de beslissing van 24 Juli 1926 hebben uitgeloekt, thans gewijzigd? Volstrekt niet.

Deze bepaling werd getroffen om de weeldeuitgaven te verminderen, als een maatregel om onzen financiële toestand te redden, die alsdan zeer critisch was. Moest het Parlement zich thans strenger toonen dan in 1926, dan zou zulks de erkenning in zich sluiten dat er zich geenerlei verbetering heeft voorgedaan in 's lands financiële toestand. Het ware door de openbare meening laten onderstellen dat het Parlement den toestand van het land niet rechtzinnig voorstelt. Van den anderen kant, met aan de drie steden, Oostende, Blankenberghe en Spa de gunst te ontzeggen welke zij verleden jaar genoten, zou men een aanzienlijke schade

berokkenen aan het hotelbedrijf en aan andere nijverheidstakken, die verbintenissen hebben aangegaan, als wanneer zij niet konden vermoeden dat er aan het bestaande regiem eenigerlei beperking zou worden gebracht.

De Minister van Binnenlandsche Zaken, die de vergadering bijwoonde, heeft verklaard dat hij het voorstel der Commissie zou steunen.

Wij hopen dat de Senaat zich bij de beslissing der Commissie eenparig zal aansluiten.

*De Voorzitter,*  
Burggraaf BERRYER.

*De Verslaggever,*  
V. CARPENTIER.